

disputants-חולקים central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום והזרה insertion of an earlier segment-מבאה של פסקה קודמת story-מעשה	מימרא-statement challenge-קושיא question-שאלה answer-תירוץ proof-ראיה
מקרא-key:	

מועד קטן-משקין בית השלחין		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	יא
ההדיוט תופר כדרכו.												■
היכי דמי הדיוט?												^
כל שאינו יכול להוציא מלא מחט בבת אחת.	דבי רבי ינאי:											◇
כל שאינו יכול לכוין אימרא בחפת הלוקו.	רבי יוסי בר חנינא:											◇
והאומן מכליב												■
מאי מכליב?												^
מפסיע	רבי יוחנן:											◇
שיני כלבתא.	רבה בר שמואל:											◇
מסרגין את המטות												■
מאי מסרגין ומאי ממתחין?												^
פליגי בה רבי חייא בר אבא ורב אסי, ותרוייהו משמיה דחזקיה ורבי יוחנן	כי אתא רב דימי אמר:											◇
מסרגין - שתי וערב, וממתחין - שתי בלא ערב.	חד: [רבי חייא בר אבא/ רב אסי]											◇
מסרגין שתי בלא ערב, וממתחין - שאם היה רפוי ממתחו.	חד: [רבי חייא בר אבא/ רב אסי]											◇
איני?												ז
ושוין שאין מפשילין חבלים לכתחלה.	והא תני רב תחליפא בר שאול:											◇
בשלמא למאן דאמר מסרגין שתי וערב, וממתחין שתי בלא ערב - היינו דקתני רב תחליפא בר שאול: ושוין שאין מפשילין חבלים לכתחלה. אלא למאן דאמר: מסרגין - שתי בלא ערב, ממתחין - שאם היה רפוי היה ממתחו. השתא שתי וערב אמרת לא, חבלים לכתחלה מיבעיא												ז
קשיא.												◇
מי איכא למאן דאמר מסרגין שתי בלא ערב?	רב נחמן בר יצחק לרבי חייא בר אבין:											◇
המטה - משיסרוג בה שלשה בתים	והתנן, רבי מאיר:											◇
במסרגין - כולי עלמא לא פליגי דשתי וערב, אלא כי פליגי - בממתחין	אלא, כי אתא רבין אמר:											◇
ממתחין שתי בלא ערב	מר סבר:											◇
שאם היה רפוי - ממתחו.	ומר סבר:											◇
מסרגין את המטה ואין צריך לומר שממתחין, דברי רבי מאיר.	מיתיבי: [רבי מאיר]											◇
ממתחין, אבל לא מסרגין.	רבי יוסי:											◇
אין ממתחין כל עיקר.	יש אומרים:											◇
בשלמא למאן דאמר ממתחין שתי בלא ערב - היינו דאתו יש אומרים לאיפלוגי. אלא למאן דאמר שאם היה רפוי ממתחו, ליש אומרים ממתחו נמי לא?												ז
אין, כיון דאפשר לממלייה במאני - לא טרחינן.												◇
מעמידין תנור וכירים וריחים במועד.	[ת"ק]											◇
אין מכבשין את הריחים בתחילה.	רבי יהודה:											◇
מאי מכבשין?												^
מנקר ריחיא	רב יהודה:											◇

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	מימרא-statement † קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof
מקרא-key:	

מועד קטן-משקין בית השלחין		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	יא
בת עינא.	רב יחיאל:											◇
מעמידין תנור וכירים במועד, ובלבד שלא יגמור מלאכתו, דברי רבי אליעזר.	מיתבי: [רבי אליעזר]										◇	◇
אף יגמור.	חכמים:										◇	◇
מעמידין את החדשה, ומכבשין את הישנה.	רבי יהודה אומר משמו:										◇	◇
אין מכבשין כל עיקר.	יש אומרים:										◇	◇
בשלמא למאן דאמר מכבשין מנקר ריחיא - היינו דמשכחת לה בישנה. אלא למאן דאמר בת עינא - ישנה, בת עינא למה לה?											◇	
כגון דקא בעי לארווחי טפי פורתא.											◇	
רב הונא שמעיה ליהוה גברא דקא מנקר ריחיא בחולא דמועדא, אמר: מאן האי? איתחיל גופיה דקא מחיל חולא דמועדא.											◇	
כיש אומרים.	סבר לה: [רב הונא]										◇	
נוקרין ריחים במועד.	דרש רב חמא:										◇	
אפילו סוס שרוכב עליו וחמור שרוכב עליו מותר ליטול צפרנים בחולו של מועד. אבל חמרא דריחיא - לא.	משום רבינו אמר:										◇	◇
רב יהודה שרי למישקל טופריה לחמרא דריחיא, ולאוקומי ריחיא, ולמיבני ריחיא, ולמיבני אמת ריחיא, ולמיבני אוריא.	[רב יהודה]										◇	◇
רב שרא לסרוקי סוסיא, ולמיבני אקרפיטא, ולמיבני איצטבא.	[רב]										◇	
רב שרא למישקל דמא לבהמה בחולא דמועדא.	[רב]										◇	
תניא דמסייע לך:	אמר ליה אביי:										◇	
מקיזין דם לבהמה, ואין מונעין רפואה לבהמה בחולו של מועד.	[תניא]										◇	
רבא שרא לכסכוסי קירמי. מאי טעמא - מעשה הדיוט הוא.	[רבא]										◇	
קטורי בירי - אסיר, מאי טעמא - מעשה אומן הוא.	רב יצחק בר אמי אמר רב חסדא:										◇	
מאן דמתקיל תיקלא, אדעתא דבי דרי - שרי, אדעתא דארעא - אסיר. היכי דמי? מוליא במוליא ונצא בנצא - אדעתא דארעא, שקל מוליא ושדא בנצא - אדעתא דבי דרי.	רבא:										◇	
האי מאן דזכי זכי אדעתא דציבי - שרי, אדעתא דארעא - אסיר. היכי דמי? שקיל רברבי ושביק זוטרי - אדעתא דציבי, שקל רברבי וזוטרי - אדעתא דארעא.	ואמר רבא:										◇	
האי מאן דפתח מיא לארעיה, אדעתא דכוורי - שרי, אדעתא דארעא - אסיר. היכי דמי? פתח תרי בבי, חד מעילאי וחד מתתאי - אדעתא דכוורי, פתח חד בבא - אדעתא דארעא.	ואמר רבא:										◇	
האי מאן דפשה דיקלא אדעתא דחיותא - שרי, אדעתא דדיקלא - אסיר. היכי דמי? שקיל כוליה מחד גיסא - אדעתא דחיותא, מהאי גיסא ומהאי גיסא - אדעתא דדיקלא, ואסיר.	ואמר רבא:										◇	
הני תמרי תחלני, מיגורינהו - שרי, מיצינהו - אסיר.	ואמר רבא:										◇	
כיון דמתלעי - כפרקמטיא האבד דמי, ושרי.	רב פפא:										◇	
פרקמטיא כל שהוא אסור.	ואמר רבא:										◇	
ובדבר האבד - מותר.	רבי יוסי בר אבין:										◇	
רבינא הוה ליה ההו עיסקא דהוה מזדבן בשיתא אלפי, שהייה לובוניה בתר חולא דמועדא וובניה בתריסר אלפי.	[רבינא]										◇	
רבינא הוה מסיק זוזי בבני אקרא דשנואתא, אתא לקמיה דרב אשי											◇	
מהו למייל האידנא עלייהו?	אמר ליה: [רבינא]										◇	
כיון דהאידינא הוא דמשכחת להו, ביומי אחרני לא משכחת להו - כפרקמטיא האבד דמי, ושרי.	אמר ליה: [רב אשי]										◇	
תניא נמי גבי עבודה זרה כי האי גוונא: הולכין ליריד של נכרים, ולוקחים בהמה עבדים ושפחות בתים שדות וכרמים, וכותב ומעלה בערכאות שלהן, מפני שהוא כמציל מידן.	[תניא]										◇	